

[Udenrigsministeren.]

omsætningen mellem Danmark og England, som for Tiden er i Gang, og hvortil den bestaaende Ordning bidrager paa et Grundlag, der, lagt til Rette som det er, ikke anfægtes fra hverken den ene eller den anden Side af de Magter, der i den Henseende er interesserede. I Forbindelse hermed kan det vel heller ikke nægtes, at adskiligt i Forhandlingerne med England vil ligge noget lettere, hvis der af naturlige økonomiske Grunde sker dette, at den meget, meget store Flæsketilførsel til England, som i den sidste Tid har fundet Sted, trækkes noget ind, hvad Udviklingen i Øjeblikket synes at tyde henimod, og der derigennem muligegøres højere Priser for denne Vare. Men et andet væsentligt Punkt vil være dette, at der i den mellemliggende Tid findes fornøden Ro om den danske Mønt, og her maa vi gøre os klart, at et væsentligt Fald af nogenlunde Varighed i denne Mønts Værdi i Forhold til den engelske vil give stærkt Grundlag for skarpe Agitationsbevægelser i England. Det kan ikke paastaas, at der vil komme den ene eller den anden bestemte Modforanstaltning, men vi har, som Handelsministeren for et Øjeblik siden nævnte det, Erfaringer i andre Lande i saa Henseende at bygge paa, og vi kan ikke regne med, at nye Møntforandringer i Danmark vilde kunne foregaa uden at have tilsvarende Følger som den foregaaende med Hensyn til Forholdet i andre Lande. Og hvis Forholdet bliver dette, at der blot nogle enkelte af de Steder, hvor der i Øjeblikket synes at være kommet Ro overfor vore handelspolitiske Forhold, tages Beslutning om væsentlig Indskrænkning af danske Tilførsler som Følge af saadanne Forandringer, saa kan den Overførelse til vort Hovedmarked af de paagældende Mængder, som vilde blive Følgen deraf, meget let, selv om det er forholdsvist smaa Partier, slaa Priserne meget stærkt ned. Mangfoldige Erfaringer i de forløbne Maaneder vidner om Følgerne af noget saadant, og vi maa ogsaa regne med den Virkning, som den engelske Agitation vilde faa indenfor England selv til Fremkaldelse af Foranstaltninger dèr. Vi maatte naturligvis, som vi har gjort det hidtil, sætte ind med alle de Grunde, der staar til vor Raadighed, søge at paavirke, alt hvad vi evner, men jeg tror ikke, at vi paa Forhaand kan give noget sikkert Tilsagn om, at disse Bestræbelser vilde kunne bære tilstrækkelig Frugt overalt.

Jeg maa maaske have Lov til at tilføje, at under disse Forhandlinger og under andre Forhandlinger forbavses jeg under-

tiden over den Tilbøjelighed, der er hos nogle til at opfatte det, som om alt det, der her foregaa, er noget, der staar i Forbindelse med eller paa afgørende Maade bestemmes af det, man kalder den danske Regeringspolitik, undertiden den fejlagtige, forkastelige Regeringspolitik. Det forekommer mig, at hvert Menneske, der vil se ud over Verden i Øjeblikket, maa se saa klart, at han ikke kan være i Tvivl derom, at overfor de Forhold, der nu gør sig gældende i Forbindelse med Verdenskrisen, svinder den i de enkelte Lande førte Politik ind til at være af forholdsvis begrænset Betydning. Beherske Krisen, vende den, gøre noget enkelt Land usaarbart overfor denne Krise ved særegne Foranstaltninger i det Land, ja, enhver Tale derom hører i den Grad hen i Fantasteriets Verden, at jeg tror, man vanskeligt kan gøre noget for den almindelige Bevidsthed i Landet uheldigere end at yde Næring dertil.

Vi ser rundt om i de Lande, der i Øjeblikket lider under Verdenskrisen, de mest forskelligartede Regeringer. Vi ser udprægede konservative Regeringer, udprægede Venstregeringer, vi ser Regeringer fortrinsvis prægede af Byinteresser, vi ser rene og klare Bondepartiregeringer, vi ser parlamentarisk farvede Regeringer, og vi ser mere eller mindre diktatormæssigt farvede Regeringer. Deres Foranstaltninger har intet Sted, hvad enten de fik den ene eller den anden Karakter, kunnet faa Magt med Krisen i den Art, den nu har. Vi har set Forsøg paa store nationale Samlingsregeringer; det er heller ikke lykkedes for dem. Der er over Verden i Øjeblikket en fælles Afspærringspolitik. Den drives i forskellige Former, nogle Steder i Former som dem, vi nu anvender — og jeg for min Del erkender, at vi fører en Afspærringspolitik som de andre, drevet af de givne Forhold —, andre Steder i Toldpolitikens Former. Der føres et Sted een Møntpolitik, et andet Sted en helt anden Møntpolitik. Intet Sted er det lykkedes ved noget af disse forskelligartede Midler at beherske Begivenhederne. Disse er af international Karakter, kan maaske paavirkes ved internationale Aftaler, hvis saadanne overhovedet er til at tilvejebringe, men de enkelte Stater, selv de største og mægtigste, staar afmægtige overfor den Opgave at vende Begivenhedernes Gang, de staar overfor en Mistillidskrise, der lægger Forholdene øde noget nær overalt.

Det vil jo ikke sige, at man overhovedet intet kan gøre i det enkelte Land. Man kan søge for sit Vedkommende at skabe eller opretholde saa megen Tillid i